

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Чирпан, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Административно наказателно дело № 20235540200481 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба от К. А. И., ЕГН *****, **, чрез пълномощник адв. П. П. от Адвокатска колегия Сливен, сл. адрес: гр. Сливен, ул. "Раковска" № 13, офис 7, против електронен фиш серия К № 7218338, издаден от ОД на МВР Стара Загора, с което му е наложено административно наказание - глоба в размер на 100,00 лв. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21 ал. 1 от ЗДвП и е с правно основание чл. 59 и следващите от Раздел V на ЗАНН.

Жалбоподателят останал недоволен от така издадения електронен фиш и моли да бъде изцяло отменен като незаконосъобразен. Излага подробни съображения за това. Претендира за направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, но взема становище по жалбата като твърди, че издадения ЕФ е законосъобразен, правилен и обоснован, като не са налице посочените в жалбата пороци на акта. В случай, че се претендират разноски за процесуално представителство на оправомощен адвокат и са представени доказателства за реално заплатен хонорар, на осн. чл. 63д ал.2 от ЗАНН прави възражение за прекомерност и моли съдът да присъди разноски в минимален размер. Моли, да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в полза на ОДМВР Ст.Загора.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата е допустима и разгледана по същество неоснователна, поради следното:

Видно от представените по делото писмени доказателства се установява, че жалбата е подадена в срок.

Установи се по делото, че с електронен фиш серия К № 7218338 е наложено на жалбоподателя административно наказание- глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 189 ал. 4 във вр. с чл. 182 ал. 2 т. 3 от ЗДвП, затова че: “ На 18.03.2023г. в 12.51ч. в обл. Ст.Загора,общ. Братя Даскалови, АМ Тракия, км.170, управлява в посока към гр. Бургас,

при ограничение на скоростта от 140 км/ч въведено за автомагистрала. Нарушението е установено с АТСС / ARHCAMS1/. Отчетен е километров толеранс от - 3%., с МПС ** ** вид ЛЕК АВТОМОБИЛ, регистрационен номер ** СК е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство № 120сsf7, разрешена стойност на скоростта – 140км/ч., установена стойност на скоростта – 163км/ч, превишена стойност на скоростта – 23км/ч. “, с което е нарушил чл. член 21 ал.1 от ЗДвП.

Съдът намира жалбата за допустима, тъй като е подадена от надлежна страна – наказано лице, което единствено чрез право на жалба може да си гарантира правото да оспори административното обвинение и съответната административно – наказателна санкция. Същата е подадена в установения от Закона срок.

С обжалвания ЕФ, жалбоподателят е санкциониран на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП ("При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение... "), във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП ("Водач, който превиши разрешената скорост извън населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лв.; "), за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, въвеждащ ограничение 140 km/h за движение по автомагистрала за пътни превозни средства категория В.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В случая, видно от приложената по делото справка безспорно се установява, че лекия автомобил е собственост на жалбоподателя, който не се е възползвал от предвидената в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП възможност в 14-дневен срок от получаването на ЕФ да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. По горно между впрочем не се спори от стрините.

ЕФ е издаден по образца, утвърден от министъра на вътрешните работи със Заповед № 8121з-172 от 29.02.2016 г. съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изречение трето от ЗДвП ("Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи"), и отговаря на императивните изисквания на чл. 189, ал. 4, изречение второ от ЗДвП ("Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане").

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства

или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на моторното превозно средство, като според пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно ЗИ (Закон за измерванията), които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат, както стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодически от контролен орган, така и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Именно с такава мобилна радарна система е било установено и заснето конкретното нарушение, като нейното сертифициране и изправност към момента на извършване на нарушението се установяват от представените удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол за извършена проверка на БИМ.

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 7 от ЗДвП определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата с автомобили, оборудвани със средства за аудиозапис и видеозаснемане, като контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеозаснемане, а според ал. 3 на цитирания член условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, каквато е Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В случая спазването на тези изисквания при заснемане на конкретното нарушение се установява от представените снимков материал и протокол за използване на процесното АТСС.

По съществуващото на извършеното нарушение: в случая мястото на извършване на нарушението е на Автомагистрала Тракия, т. е. за него важи нормативно установеното ограничение на скоростта за движение по автомагистрала - 140 km/h за пътни превозни средства категория В. Нарушението на това ограничение е било установено по описания вече по-горе начин на 18.03.2023 г. в 12. 51 часа, в общ. Чирпан, по АМ Тракия, на км. 170, в платното за движение в посока към гр. Бургас, като от снимковия материал е видно, че скоростта, с която е бил управляван процесния лек автомобил, е била 168 km/h – и при отчетен толеранс от - 3 % (допустимата техническа грешка съобразно представения протокол за извършената проверка за изправност на техническото средство от делото), съответно е приета за установена скорост от 163 km/h или превишаването на ограниченото е с 23 km/h.

Що се отнася до наложеното с ЕФ наказание – глоба от 100 лева, същото съответства по вид и размер на предвиденото в закона за разглежданото нарушение.

По тези съображения съдът намира за доказани по несъмнен и безспорен начин описаното в ЕФ нарушение и извършването му от жалбоподателя, като при установяване на нарушението и издаването на ЕФ не са били допуснати съществени (ограничаващи правото

на защита) процесуални нарушения, опорочаващи ЕФ до степен, обуславяща отмяната му, предвид което последният се явява законосъобразен и следва да бъде потвърден.

За прецизност съдът счита, че следва да посочи и следното: Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1, т. 4 от ЗСВ, При противоречива или неправилна практика по тълкуването и прилагането на закона се приема тълкувателно решение от общото събрание на колегиите във Върховния административен съд, а нормата на чл. 130, ал. 2 от ЗСВ регламентира, че те са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове. Следва обаче да се отбележи, че Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г., постановено по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС е постановено съобразно действащата към момента на приемането му нормативна уредба, която впоследствие е променена, поради което и в този му вид, тълкувателно решение е неприложимо в настоящия момент.

Нарушението е установено по надлежния ред с приложените писмени доказателства, а при издаването на електронния фиш не са допуснати нарушения на процесуалните правила, жалбоподателят е уведомен за издаденият електронен фиш, не е подал възражение, като по този начин е осигурено участието му в развитото се производство по реализирането на административнонаказателната му отговорност и е гарантирано в пълна степен правото му на защита.

Съдът намира за необходимо да посочи, че правилата за издаване на АУАН и НП, разписани в ЗАНН, в случаи като процесния са дерогирани от специфичните изисквания на нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, която детерминира процесуалния ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност и формалните изисквания към санкционния акт в зависимост от това дали нарушението е констатирано от техническо средство без човешка намеса или с техническо средство, но непосредствено използвано и управлявано от съответно длъжностно лице. При установяване на нарушението от съответното техническо средство, електронният фиш се издава в отсъствието и на нарушителя и на контролен орган. Самият фиш представлява типизиран документ (електронно изявление за знание, което има достоверителен характер), възпроизвеждащ установени неприсъствено факти (без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство), като в случаите на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП акт за установяване на нарушение не се издава и тази фаза на производството не съществува.

При извършената проверка настоящата инстанция установи, че процедурата по санкциониране на водач по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е приложима в разглеждания случай. Тази процедурата по ангажиране на административнонаказателна отговорност е различна от описаната в ЗАНН относно установяването на административните нарушения и ангажирането отговорността на нарушителя. Началото на производството по издаване на електронен фиш се поставя със заснемане на извършеното нарушение посредством техническо средство, което заменя фазата на съставяне на АУАН по см. на чл. 40 и сл. от ЗАНН. Специалният начин на установяване на административното нарушение е в съответствие с разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т. е. законово регламентирано е правото на ползване от страна на контролните органи на съответните технически средства при установяването на деяния от вида на процесното. В този смисъл е и нормата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП, изрично установяваща като годни веществени доказателства в административнонаказателното производство снимките, видеозаписите и разпечатките, изготвени с технически средства или системи от посочения вид. Ето защо, когато нарушението е установено с такива технически средства или системи, е възможно то

да бъде доказано и само с данните от тях, обективирани на хартиен носител /под форма на разпечатката, снимки или др. /, чрез които по безспорен начин да се установят времето, мястото на нарушението, регистрираната скорост и да се индивидуализира МПС, което се движи с такава скорост. От друга страна изявлението, записано /обективирано/ върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено въз основа на постъпилите и обработени данни за нарушението от автоматизирани технически средства, и данните за собственика на МПС, съдържащи се в административно-информационната система, съставлява регламентирания в закона електронен фиш и е своеобразен аналог на наказателното постановление. Горното важи и за изявленията, обективирани върху хартиен носител, установяващи датите на преглед на посочените по-горе данни, самоличността и длъжностното качество на лицето, извършило прегледа, и направените констатации.

Съдържанието на електронния фиш е нормативно определено в специалния закон /чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП/ и изключва субсидиарното прилагане на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН. Съгласно легалната дефиниция на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, електронният фиш представлява електронно изявление, което като такова има безспорно авторство, поради което не е необходимо посочването на конкретното лице, издало този фиш. Тъй като с чл. 188, ал. 1, изр. второ от ЗДвП е установена и оборимата презумпция, че автомобилът се управлява от неговия собственик, тежестта за доказването на друг нарушител се носи от собственика на МПС, в едно производство по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, което не предхожда издаването на първоначалния фиш и каквото производство в случая не иницирирано от ответника по касация. Предвид изложеното по-горе относно доказателствената стойност на данните от техническото средство, не е налице неустановеност на нарушението. При установена изправност на техническото средство, няма основание да се приеме, че някои от отразените в него параметри, са неверни.

И в заключение съдът счита, че следва да отбележи следното независимо от факта, че протоколът за използване на АТСС от 22.03.2023 г., не е съпроводен със снимка на разположението на уреда съгласно изискванията на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, то това не води до недоказаност на административнонаказателното обвинение, т. к. в протокола е отразено, че АТСС е било разположено на АМ Тракия на км. 170 , в посока от гр. София към гр. Бургас. Отделно от това по делото не се доказва да е променено, още повече незаконно, знаковото стопанство.

На осн. чл. 165, ал. 3 от ЗДвП е приета НАРЕДБА № 81213-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /ДВ, бр. 36 от 19 Май 2015 г., изм. и доп. ДВ, бр. 6 от 16 Януари 2018 г. /, като съгласно член първи същата урежда условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата. Съгласно член втори "стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, с данни за установените нарушения на правилата за движение.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес. В цитираната наредба - чл. 5, ал. 1 определя, че всяко автоматизирано техническо средство и система за контрол на правилата за движение и изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, притежават уникален идентификационен номер. Такова статично изображение е изготвено и приложено от органа и това е така нар. "клип". Видно от приложеното веществено доказателство, то удостоверява час на заснемане на движение на лекия автомобил с рег. По арг. на цитираната норма от ЗДвП, същото следва

да се приема за веществено доказателство, относно релевантните за конкретното нарушение факти от обективната действителност. Това включва и мястото на извършване /заснемане/ на нарушението. Освен това по делото е прието, като не оспорено писменото доказателство Протокол по чл. 10 от наредбата, който е с дата 22.03.2023 г. и удостоверява използване на мобилна система за видеоконтрол тип ARKCAM51-01- 2573 № 120ccf7,, каквото се сочи в ЕФ. От това доказателство се удостоверява, че техническото средство е използвано за контрол на скоростта на движение на път АМ Тракия на км. 170 , в посока от гр. София към гр. Бургас, които и данни се обективират в процесния ЕФ. Посочено е в протокола и периода на работа на устройството от 10,00 часа до 15,00 часа, а конкретно извършеното нарушение, според фиша е в 12.51 часа, т. е. попада в периода на използване на АТТС. От протокола също така се удостоверява по несъмнен начин, че ограничението на скоростта 140 км.ч.- максимално позволената скорост на магистрала/ виж Решение № 301/ 21.10.2020 г. по КАНД № 250/ 2020 г. по описа на Адм. Стара Загора /.

С оглед изхода на делото, както и изрично направеното искане от процесуалния представител на санкциониращия орган и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, следва в полза на ОДМВР - Стара Загора да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПрП), съгласно препращащата разпоредба на чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПрП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв.

В случая, производството по делото е продължило в две открити съдебни заседания, в които процесуален представител на ОДМВР - Стара Загора не е участвал, поради което следва да му се присъди минималното възнаграждение в размер на 80 лева.

С оглед изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш, Серия К № 7218338, издаден от ОД на МВР Стара Загора, с който на К. А. И., ЕГН *****, **, с пълномощник адв. П. П. от Адвокатска колегия Сливен, сл. адрес: гр. Сливен, ул. "Раковска" № 13, офис 7 е наложено административно наказание - глоба в размер на 100,00 лв. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с чл. 21 ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189 ал. 4 във вр. с чл. 182 ал. 2 т. 3 от ЗДвП,

ОСЪЖДА К. А. И., ЕГН *****, **, с пълномощник адв. П. П. от Адвокатска колегия Сливен, сл. адрес: гр. Сливен, ул. "Раковска" № 13, офис 7 да заплати на ОДМВР - Стара Загора, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК, пред Административен съд - Стара Загора, в четиринадесетдневен срок, считано от деня на получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____